Columbia

Tidning för Columbia-konferensen.

Vol. IX *Rock Island, Ill., och Moscow, Idaho, Juni 1908* No. 6

Frank Kelly — The Jeweler — Moscow, Idaho

MOSCOW — GENERAL BANKING — FIRST TRUST COMPANY — STATE DEPOSITARY — IDAHO

För absolut säkerhet och 4 procents intresse insätt edra besparingar i

First Trust Company

Skandinavisk Bank

H. MELGARD - - KASSÖR

The First

National Bank of Moscow

Established 1885

Oldest and Largest Bank in Latah County.

Every Accommodation Extended Consistent with Conservative Banking.

Troy Lumber & Manufacturing Co., Limited

TROY, IDAHO

Manufacturers of

Lumber, Sash, Doors, Mouldings, Interior Finishings, Bank and Store Fixtures, Fruit Boxes, Etc., Etc.

FIRST BANK OF TROY

—GENERAL BANKING—

Officers and Directors:
O. A. Johnson, President.
Jno. P. Vollmer, Vice President.
S. A. Anderson, Cashier.
T. J. Cooper, Ass't Cashier.
Oscar Larson. — Emil Nelson.

Capital fully paid	$20,000.00
Surplus & Undivided Profits	6,000.00
Statutory Responsibility	20 000 00
Depositors' Security	$46,000.00

Our Aim is to do our Best for our Depositors' Safety and Convenience

For any thing in the drug line

The Owl Drug Store

S. L. WILLIS Proprietor

Browne Block - Moscow, Idaho

Madison Lumber Co.

Dealers in all kinds of

Building Material

Coal & Wood. Moscow, Idaho

Model Stables

A. OVERBY — Proprietor

Feeding and Livery, Reasonably

Phone 511 Moscow, Idaho

SWANN & COFFIN

Dealers in

Fancy and Staple Groceries

Let us figure with you

Moscow Idaho

The Moscow Steam Laundry

Den enda Svenska Tvättinrättning i Palouse-distriktet

Agenturer:

Farmington. Garfield, Palouse, Colfax, Genesee, Troy, Kendrick, Juliaetta, Lenore, Peck, Culdesac, Kippen och Lewiston.

Endast första klassens arbete utföres.

C. B. GREEN. ÄGARE

Idaho—Washington Light & Power Co.

R. HODGINS,

Druggist och Kemist.

Stort förlag af skol- och andra böcker samt utrustning för kontor och skolor. *Nya Testamenten, Biblisk Historia, Katekes m. fl.*

MOSCOW - - - - IDAHO.

Will E. Wallace

JUVELERARE och OPTIKUS

Opp. Post Office. - Moscow, Idaho.

The Cloak Store

J. V. Andrews, Prop.

Everything for Ladies Ready to Wear. Moscow's Only Exclusive Ladies' Store. (We cater to every Feminine Want.)

Main Street — next to City Hall

A. L. VROMAN & SON

PLUMBING AND HEATING CONTRACTORS.

610 S. Main Street, Moscow, Idaho.

DAVID and ELY Co. Ltd.

Moscow and Palouse.

The Store Where Quality Reigns Supreme.

We keep everything to Eat and Wear.

Scandinavian Clerks in all Departments.

COLLINS & ORLAND HARDWARE CO.

General Hardware

MOSCOW, - - - - IDAHO.

A. P. Hegge, The Barber

South Main St., Moscow, Idaho

COLUMBIA

Columbia River

Årg. IX. Juni 1908. Nr 6.

Pingst.

"Kom, Helge Ande, till mig in",
att ock jag utaf din pingstvind
må stärkt och hugnad blifva.
O, tag mig ifrån villa yr
och hvardagslifvets små bestyr
in i din helga hvila.

Med himmelsk balsam mig begjut
och drif all syndens sveda ut
och oro i mitt sinne
samt tillred dagligt gästabud
af himmelskt manna med min Gud
i tomma rum därinne.

Bespisa, vattna, vårda, göd,
att bunden mark i öfverflöd
må rika frukter gifva.
Till kristlig dygd och fridsamhet
och gladlig offervillighet,
o Helge Ande, lifva.

EN BERGSBO.

—o—

The Power of the Gospel.

Rom. 1 : 16.

The Gospel is essentially the old, old story of Jesus and his love. And what Paul tells us about it in our text is principally this, that it is a power — a very great power, a very beneficent power — a power of God unto salvation. Power, energy is interesting — and the greater the more interesting. The moment we have the indication that such a thing is at hand, our interest is aroused and we begin to ask questions. The first one is apt to be, May I learn to know this power, and how?

The power in itself (of any kind) we cannot see, we cannot hear, we cannot smell or taste. It is not, then, as readily known as more material objects. I and a hundred other passengers and ten times our weight in equipment were carried for hundreds of miles and over the mighty Cascade range, at a rate ten times as great as we could make walking, by an energy we call heat. We could not see it, nor taste it, nor smell it, we could not even see its first effects, the converting of water into steam, nor the pushing of the steam on the piston. Yet if we paid the least attention we knew it was there, for we could see the train moving, and feel ourselves carried along without the least effort on our part. We knew not only that the power was there, but that it was a power, and that it was doing a benevolent work for us.

In a similar way we may learn to know the power of the Gospel. Paul had learned to know it. He

speaks as one who knows what he is talking about, and if we read his history with the least bit of attention we can see some of the effects of the power of the Gospel in his life. His history is familiar to us all. I need give but the slightest reminder.

Paul was a violent persecutor. We read that he breathed forth threatenings and violence against the church of Christ. A consuming fire of hatred towards the Gospel burned within him. But one day the power of the Gospel touched his own soul and there was a great change. From that day he loved the Gospel as intensely as he had hated it. Instead of persecuting the preachers and the Gospel unto death he literally took his own life in his hands for twenty years and carried that Gospel to the different peoples of western Asia and southern Europe.

Now Paul was undoubtedly one of the strongest personalities the world has ever seen, and the power of the Gospel was sufficient to change his life so completely. What a great power that was. He was a murderer and became one of the most tender-hearted of men. What a benevolent power that was.

But notice further, please, Paul stands not alone. He is but an example of thousands, yea, millions of others whose lives have been similarly changed and ennobled by the beneficent power of the Gospel.

Next let us notice how the power of the Gospel reveals itself in overcoming its enemies and spreading in the face of mighty opposition. Paul's spirit of hatred was not individual. It was the spirit that dominated all Judaism of the day. He must needs feel its power himself. He was well nigh beaten to death by the Jews, in the very fore courts of the temple, and would have been, had not a Roman general saved his life. Then forty Jews cursed themselves not to eat or sleep till they had killed Paul. This bitter opposition the Gospel had to contend with for forty years, and still it gained ground.

Let us next take a glance at the Roman empire. Its legions had conquered the world. For two hundred years it did its worst to crush the power of the Gospel. Did it succeed? Nay, but this world conquerer was itself overcome by the simple old, old story of Jesus and his love. Oh, my friends, what a tremendous power there must be in that story.

The next enemy was Grecian culture and philosophy. It made common cause with the other enemies of the Gospel. At first it gave it its unbounded contempt. Then it exhausted its resources of sarcasm, logic, and learning in repeated attacks on the simple story of Jesus. And the result? Its elements of truth, of course, live yet, but as a power in opposition to Christ and the Gospel it died fourteen hundred years ago.

In the eighteenth century a group of philosophers, such as the followers of deism in England and of atheism in France, again put in vogue the tactics of the Grecian philosophers. The wave of neology rose high and rolled all over Christendom. It looked as though the old, old story was to be drowned for ever in this

mighty inundation. So sure were the leaders of the movement that this would happen that one of them prophesied that in twenty-five years no soul would believe the Bible. Twenty-five years passed, the philosopher was dead, but the Gospel lived, and the very house in which he had lived and prophesied was occupied by the British and Foreign Bible Society.

But some of you may not be familiar with history, and these hints may be of but little value to you. But think of this. Remember that dreadful man who used to come home, often late at night, and in a drunken rage drive his wife and children from the house even in winter and perhaps beat them, too. The Gospel story touched his heart one day and there was a great change. He became a kind and devoted father and husband. And what a change in the home. Instead of poverty there was comfort, instead of bruises and terror by night there was joy and peace. See the great and benevolent power of the Gospel.

But I hear a voice, it's familiar to me. I have heard it often and it always makes me sad. Does it now come from within this house, or from the street without? God knows. The words I hear are these: "The saving power of the Gospel — it is all talk, and talk is cheap — I have heard the Gospel from childhood, and I am not saved. I know people who go to church every Sunday and they are no better than I. (Even preachers are not always good men.)" My friend, your statement of facts may be perfectly true, and sad facts these are, but the conclusion you draw from these facts are certainly not true. Look at this little incident. On a street in Seattle not long ago, a live wire broke; it came down on the street and four men were entangled in its coils. Passers-by stopped and looked on in consternation, but a young girl came along. She took in the situation at a glance, took her rubbers from her feet, and put them on her hands. With these insulation gloves she safely took hold of the wire, disentangled the men and wrapped the wire around a pole out of the way to harm. That wire was charged with a power of death. Supposing it had been charged with a power of blessing and life. By the use of insulation gloves that power could have been avoided as easily as the power of death. The Gospel is a wire which brings to us the power of God unto salvation, but if we handle it with the insulation gloves of indifference and unbelief we will feel none of that power. If you have done so hitherto, my friend, do not tell others on the strength of your own experience that there is no power in it. It is not true. It is a lie. Rather let us ask: How can I use this power to my own good, my own salvation?

Please notice exactly what Paul says in our text. He does not say that the Gospel is the power of God unto salvation to every one who hears it, nor yet to every one who goes to church regularly, nor even to every one who preaches it. But this is what he says: It is the power of God unto salvation to every one

that believes it, and that is what the word of God teaches everywhere. A right way to make use of the power of the Gospel is to believe the message. But now the great question, What is it to believe? Some have said it "is to hold the correct opinion on religious questions." This is a deplorable error, and deplorable have been the fruits of that error. Others have made it such a wonderful and complicated thing, that it takes the mind of a philosopher to comprehend it. This is also a deplorable error. It has made many, at least for a time, give up faith and salvation in despair. To believe is simple enough. Take the Gospel message in this form, God so loved the world, etc. Two facts are stated, that God loved the world, and that God gave his Son to the world. To hold fast to the opinion that these facts are facts is well, but it is not in itself saving faith. We must also trust that they concern us each and one personally — that God loves the world and you and me, — that he truly gave his Son for you and me. We need to contemplate what these facts mean and imply. If a very rich man truly loves a very poor man it means a great deal for him. It means that he shall not suffer want, though he be ever so poor, though misfortunes come thick and fast. It means infinitely more that God Almighty loves you and me. Try to take that fact into your soul. Trust the love, trust the lover. His love has been proved beyond a doubt. Abraham proved his love and obedience to God by giving and being ready to sacrifice his son, his only son. This proof was fully satisfactory to God. God has given and truly sacrificed his Son. You have seen him suffer upon the tree. Let this proof fully satisfy you, or should you demand a greater proof from your God than God demanded from Abraham? And here is the gift, the great gift truly given. Take it. Say with joy, It is mine. He is my prophet, priest, and king, my perfect Saviour.

But you will say, I am unworthy of the love, unworthy of the gift. True; never did a truer word go over your lips. I am glad you see and feel it. God sees it more than you. Nevertheless he loves, nevertheless he gives the gift beyond price.

You may say, I am a poor, miserable sinner. I should long ago have believed this message of love. I should long ere this have trusted his love and accepted his gift. I have loved sin rather than God. In order to retain this deadly viper in my bosom, I have rejected the unspeakable gift of God's love. Did you ever see this thus clearly? Thank God that you see it now. It is the light of his holy love, shining in your soul, that has revealed it to you. It is perfectly true, you are a poor, miserable sinner, and it is especially the fact that you have rejected God's love that makes you such. Let the conviction sink deep into your soul. It will do you good. But remember, too, that God still loves, God still gives. Christ has borne your sins, even your sins of unbelief, in his body on the tree. Look to him, cling to him, try to trust in him, speak to him the words

of confession and humble prayer, and sooner or later you will hear his voice. Thy sins are forgiven thee. Believe, receive. He speaks the truth.

The Sunday school teacher used this method to tell his scholars what it is to believe. He took a good watch from his pocket and offered it as a gift to the largest boy of his class, but the boy thought the offer was not in earnest and refused to take it. So did all the rest until he came to the smallest one. He simply took it and said, Thank you, and put it into his pocket. Then all the rest got big eyes and said, Is it his really and truly to keep always? And the teacher said, Of course, did I not say as much? The teacher treated all alike, but only one got the gift. God offers the gift of salvation alike to all who hear the Gospel, but only those who believe receive the gift. God is fully in earnest when he offers it to us all. Then doubt not, but believe. Receive the gift in simple faith and trust. Then shall you know the power of the Gospel.

Deep shadows may fall on your path through life, but God's love shall give you light. The burdens of sorrow and care and bereavement may become very heavy, but God's love and foregiveness will give you strength. Follow Jesus and you shall stay with him. It is my meat (strength) to do the will of him that sent me.

We often hear and speak of power going to waste. For example, the power of the waterfalls, and it does seem a pity, and the more so the more the power is needed. But it is infinitely more a pity that the power of God unto salvation in the Gospel should go to waste — is unused by so many, though it is sadly needed. The world is yet full of sin and suffering, and the only power sufficient to save it is the power of God that works repentance and regeneration. Think of the two-thirds of the human family that yet worship gods who have ears and hear not, who have eyes and see not,—who are utterly powerless to help. Think of the millions in Christian lands, in our own land, who live without God in the world. Many of them are degraded slaves under sin, and it is for us who have some experience, knowing the saving power of the Gospel, to give it unto these. Look at Paul again. He felt indebted to Roman and Jew, and therefore did his utmost to give them the Gospel. He was not ashamed of the Gospel, not he. Why indeed should anyone be? A power unto slavation these nineteen centuries, and in all the lands of the earth. It calls for our highest admiration. If you have ever felt ashamed of the Gospel you ought to be heartily ashamed of yourself for feeling such a shame, and let that be an incentive to do your utmost for the spread of the Gospel.

G. A. Anderson.

(The sermon given above was delivered at the convention of Conference in Troy, Idaho, Feb. 19th, 1908.—Ed.)

———o———

Ljuset talar icke, men det lyser. Så må din religion lysa fram i dina gärningar! *Spurgeon.*

Kyrkliga nyheter.

Bellingham. Arbetet i norra Bellingham går, ehuru sakta. Församlingen är nu stiftad och inkorporerad. 49 medlemmar, af dessa äro 23 kommunikanter. Flera väntas skola förena sig med församlingen med det första.

* * *

Marshfield. Af flera anledningar var högtidsstämningen mer än vanligt omfattande och ådagalagd af vårt lutherska folk härstädes under påskhelgen, hvilket framgick af de kyrko- och gudstjänstbesökandes antal, som var mycket stort.

Genom våra uppoffrande föreningar, kvinno- och ungdomsföreningarna, samt genom en större penningeinsats af en af våra uppoffrande och för Guds rike nitälskande kvinnor, kunde vi realisera en länge närd önskan, att få våra kyrkofönster öfverdragna med "Parrish's stained glass paper", hvilket var förent med betydliga utgifter. Men njutningens behag ersätter så rikligen omkostnaderna.

En andra yttre orsak till ökad högtidsstämning var, att vi på påskdagen fingo aftäcka en på påskaftonen uppsatt altartafla, föreställande Jesu himmelsfärd, utförd af prof. Olof Grafström, Rock Island. Från artistisk synpunkt vittnar den om konstnärens skicklighet. Taflan är imponerande. Den väcker den mest behagliga sinnesstämning hos den tänkande och medintresserade kyrkobesökaren. Taflan har bekostats af en af vår församlings äldre kvinnliga medlemmar, för hvilken Jesus såsom Frälsaren har blifvit dyr. Det, som för hjärtat är dyrt, blifver det bestämmande för lifvets handlingar. Såväl penningen som konstnären må tjäna det höga ändamålet att förhärliga Jesus, som gör syndare himmelskt sinnade, föranledande vår umgängelse i himmelen och vår längtan till himmelen och vår önskan att vara i härlighetens rike, där Jesus är, hvilken önskan Jesus förr eller senare uppfyller, då han kommer igen och tager de sina till sig, att där han är skola de vara med honom. Joh. 14: 3.

Jesus, den store barnavännen, hemkallade till det himmelska fadershuset mr och mrs Albert Wicklunds i North Bend tvillingbarn Eva Emelia och Vive Viola den 11 och 12 april i en ålder af 21 och 22 dagar. Slaget kännes hårdt och saknaden obeskriflig. Men återseendet i himmelen skall ersätta allt.

En af denna församlings kvinnliga medlemmar och denna stads pionärer, änkan Edla Grönman, afgick med döden hastigt och oväntadt utan föregående sjukdom den 16 april i en ålder af 71 år, 8 månader och 8 dagar. Trenne efterlefvande döttrar känna djupt saknadens sorg efter hädangången moder. Lärare och församling känna saknaden efter trägen och trogen kyrkobesökare. Välsignadt vare hennes minne.

B. F. Bengtson.

* * *

Portland. Augustana. Palmsöndagen inlystes följande personer i församlingen: Jakob och Lovisa Walin med fyra barn; Jakob Eliel Walin; Nels och Josephina Jensen med ett barn; Erik A. och Augusta Lundquist med tre barn; Marie Parson.

Tillsammans 8 kommunikanter och 8 barn.

Skärtorsdags kvällen den 16 april predikade pastor C. J. Renhard i Augustana-kyrkan. Pastorsfamiljens nyfödda dotter frambars då till det heliga dopet. Hon erhöll namnet: *Dina Elisabeth.*

Påskdagen på kvällen höll söndagsskolan en lyckad fest. Alla kyrkan kunde rymma deltogo i högtiden och lyssnade till barnens stycken och sånger om Herrens Jesu uppståndelse.

Torsdags kvällen den 23 april gaf en sångkör på 30 röster påskkonsert i vår kyrka för fullt hus. Sången var utmärkt och gjorde heder åt vår sångledare mr C. E. Holt och hans sångare. En stor uppmuntran och hjälp för församlingen blef också denna konsert. Inkomsterna genom biljettförsäljning blef $106, hvaraf $92.50 utgör ren behållning. Ett hjärtligt tack till alla sångare och till alla, som bidrogo till att göra denna konsert så lyckad!

Pingstdagen den 7 juni vänta vi stor högtid. Ett antal äldre barn komma att genom dopet upptagas i Kristi och hans församlings gemenskap. En klass på 14 barn kommer dessutom att konfirmeras. Den heliga akten börjar kl. 10 f. m. På kvällen firas Herrens heliga nattvard, då äfven intagning i församlingen äger rum.

En sv. ev. luth. missionsförening, hvilken firar gudstjänst i hemmen här och där i St. Johns eller Portlands förstäder åt St. Johns till, har börjat sin tillvaro. Mötena hållas den första söndags e. m. i hvarje månad kl. 3. I juni möter dock föreningen, på grund af konfirmationen i kyrkan den 7 juni, ej förrän den 14 juni och då hos familjen Taraldsons i 1692 Herford st.

Vid kvinnoföreningens möte hos mrs Chas. Anderson, 364 Sellwood st., den 9 april inkom för denna förenings kassa, genom afgift och frivilliga gåfvor, den stora och vackra summan af $25. Denna förening höll igen möte hos mrs O. W. Axelson å Knott st. den 14 maj.

Willing Workers höll sitt majmöte den 2 hos Edith och Alice Olson, 310 Broadway. I juni möter föreningen lördags e. m. den 13 och då hos Valkyria Larson i St. Johns.

Svensk kristlig hvardagsskola kommer att hållas i Augustana-kyrkans kapellvåning med pastorn som skolmästare från måndagen den 29 juni till och med den 7 augusti. Skolan hålles blott på förmiddagen fem dagar i veckan. Afgiften är $1 för hvart barn för hela terminen, och komma två barn från samma hem är afgiften för de två $1.50; komma tre eller flera barn från samma hem, erlägges dock ej mer afgift än $1.50, d. v. s. det tredje barnet går fritt. De af *Columbias* läsare, som bo på östsidan i Portland, torde vara goda och bekantgöra i sitt grannhälle, att svensk skola hålles i Augustana-kyrkan ofvannämnda tid. Gåfvor för skolan mottagas med tacksamhet af dem, som vilja hjälpa saken.

* * *

Bethania, Warren. Långfredagen den 17 april hölls här skrift och nattvardsgång. Följande personer från Albert City, Iowa, hvilka för helt kort tid sedan köpt sig hem i

Warren, inlystes i församlingen: J. J. och Inga C. Lindahl med ett barn; Arthur L. Lindahl; Axel H. och Anna L. Carlson.

Svenska kolonien och församlingen har genom dessa familjers inflyttning vunnit god tillväxt. Mr och mrs J. J. Lindahl ha varit med i vår verksamhet i Chicago i första tiden efter sin ankomst till Amerika och sedan 1885 ha de räknat Ljungheds-församlingen i Iowa som sitt andliga hem. Nu äga de hem i vårt härute milda klimat. Hela släkten hälsas hjärtligt välkommen till Warren och till Bethania. Ännu flera torde snart inflytta till Warren.

Söndagen den 21 juni komma tre barn att konfirmeras. Vi hoppas då få inlysa ännu flera i församlingen. Äfven firas då igen Herrens heliga nattvard.

* * *

Moscow. Påskdagens kväll firade söndagsskolan en enkel men anslående fest, då barnen genom sång och deklamation framburo vittnesbörd om den uppståndne Frälsaren. En kollekt för hednamissionen upptogs och steg den till $7.15.

Den 10 maj hölls konfirmation med årets nattvardsbarn, som bestod af följande tolf medlemmar: Olga Anell, Arvid Anderson, Clarence Anderson, Helmer Anderson, Elmer Almquist, Nellie Johnson, Albert Karlson, Emma Lundquist, Theodore Nelson, Oscar Peterson, Harry Sampson och Julia Schumaker. Till minne af sin högtid erhöllo de hvar sitt exemplar af bibeln, konfirmationsbetyg och Minnesord för konfirmander. Sin lärare gåfvo de den stora gåfvan af $38. På e. m. firades Herrens heliga nattvard, då de unga för första gången nalkades det heliga nattvardsbordet. Många af församlingens öfriga medlemmar begingo ock nattvarden. Gud välsigne dessa unga

Pastorn med familj reste österut den 18 maj. Under tiden predikar stud. Hjalmar Swanson och håller fyra veckors skola. — Föreningarna höllo goda möten den 13 och 15 maj. Kvinnoföreningen hos mrs Axel P. Ramstedt och ungdomsföreningen i kyrkan. Båda föreningarna hålla sina nästa möten i herrskapet John Almquists hem onsdagen den 3 ds. Kvinnoföreningen möter på e. m. och ungdomsföreningen på kvällen. Kommen alla!

* * *

Troy. Uti församlingens nyligen inköpta, rymliga och trefliga pastorsboställe trifves pastorsfamiljen godt. Vi säga ett hjärtligt tack till församlingen, som i detta såväl som så många andra hänseenden visat sig mycket omtänksam och uppoffrande. Må Guds välsignelse rikligen vederfaras oss alla gemensamt.

Den 7 maj höll kvinnoföreningen i Nora sitt månadsmöte hos mrs Louis Anderson. Vid detta tillfälle framburos såväl mr och mrs Louis Andersons son som mr och mrs J. Harringtons dotter till det heliga dopet. Väderleken var afskräckande, men rätt mycket folk hade dock kommit tillstädes.

Kvinnoföreningen i Troy höll sitt sedvanliga möte hos mrs August Johnson den 14 maj. Mycket folk var samladt, och kollekten uppgick till närmare $9.00. Föreningen be-

slutade, att inkomsten från mötet i nästkommande juli månad skall tillfalla Columbia-konferensens mission.

* * *

Gethsemane, Seattle. Vår församling har fått en tillökning på 27 kommunikanter och två barn under den gångna delen af året upp till den 1 maj. Men under tiden hafva några blifvit utstrukna, några hafva afflyttat, en kommunikant och ett barn hafva aflidit. Den egentliga tillökningen blir därför icke så stor.

Årets nattvardsbarn komma att konfirmeras söndagen den 14 juni.

Den sköna påskhögtiden hör åter till det flydda, hvad dagen beträffar, men vi hoppas att intrycken och välsignelsen vara. Långfredagens afton hade vi ganska mycket folk, på påskdagens förmiddag var kyrkan väl fylld, och på aftonen var hon öfverfylld. På f. m. betraktade vi dagens sköna text, på aftonen hade vi ett program af barnen, och så fingo vi sedan höra professor Edgrens sköna påskkantata. Offer upptogs för missionen. Dagen i Herrens gårdar var skön. Jesus säger: "Jag lefver, I skolen ock lefva". Må vi alla uppstå med Kristus och lefva för Gud i Kristus Jesus.

Vi äro mycket glada och tacksamma för det uppbyggliga och lärorika missionsmöte, som hölls här den 28—30 april. Vi äro nu 7 pastorer och 2 studerande i vårt distrikt och vänta att snart blifva ännu flera. Tack, bröder, för edert mycket kära besök.

Söndagen den 10 maj hade Tacoma-distriktets Lutherförbund möte i vår kyrka kl. 3 e. m. Det var ett mycket kärt och trefligt möte. Vill intet vidare orda om detsamma. Vi få väl se något därom på annat ställe i detta nummer.

* * *

Coeur d'Alene, Idaho. Påskdagen var en stor högtid. Konfirmation hölls med årets nattvardsbarn, sex till antalet. Sju kommunikanter och ett barn inlystes i församlingen. Barnen visade god kunskap och godt förstånd i kristendomens hufvudsanningar. Kyrkan var smakfullt dekorerad med blommor och grönt och till trängsel fylld med andäktiga åhörare.

* * *

Green Lake. En ungdomsförening af 13 medlemmar har blifvit organiserad. Denna förening håller nu på med att samla medel för anskaffandet af en orgel. Må Gud få välsigna denna såväl som alla kristliga ungdomsföreningar, att de må blifva ett salt i förruttnelsen, ett medel att rädda mången ung man och kvinna från att blifva ett byte för de otaliga frestelserna, som omgifva icke minst ungdomen.

Andra söndagen efter påsk hade vår lilla församling glädjen att hälsa 15 nya medlemmar välkomna. Af dessa voro 8 äldre och 7 barn. Herren vill hälsa oss alla välkomna till härlighetens rike.

* * *

Vancouver, B. C. Första veckan i maj anlände till allas vårt folks stora glädje jakande svar från past. C. R. Swanson att åter blifva denna församlings pastor. Han väntas hit i början af augusti, och hälsas han hjärtligt välkommen åter till sitt forna verksamhetsfält. — Inga vidare nyheter äro att meddela, utan

att församlingsarbetet i alla dess grenar vittnar om framgång. Särskildt uppmuntrande äro gudstjänstbesöken söndagskvällarna. Likaså det arbete kvinnoföreningen utför. Dess möten hvarannan vecka äro väl besökta, och inkomsterna mycket tillfredsställande. — Påskdags kvällen gaf söndagsskolan ett kort men godt program i kyrkan. Samma dag upptogs en kollekt på $27 till en svensk familj i Mt. Pleasant, som några dagar förut förlorat hus och hem genom brandolycka.

* * *

Tacoma. Den på "heliga minnen" rika fastlagstiden har åter firats. Långfredagen bragte oss åter till korset och grafven att betrakta betydelsen af Jesu utgifvande för oss, men vi fingo ock stå vid den tomma grafven påskdags morgonen och höra änglabudskapet om Herrens uppståndelse och akta på dess betydelse. Nu nalkas vi Herrens himmelsfärdsdag och hugnas af löftet om Andens sändning, att vårt hjärta må djupt åstunda hugsvalelse och andra den Helige Andes gåfvor och verkningar till besegling på nåd och barnaskap samt skickliggörelse att verka Herrens verk. Stora och små hafva med ordets betraktande, bön, sång, musik och tal ägnat sig åt Herrens nådsbesprisande.

Verksamheten fortskrider med lust och kraft ibland oss. Tabithaföreningen kommer att hafva sin syauktion den 23 dennes, och vi hoppas den må blifva, såsom förra sådana, ganska lyckad. Församlingsskola kommer att hållas sex veckor i sommar.

Församlingarna i South Tacoma-pastoratet hafva kallat pastor A. M. Green från Orange, Mass., till pastor med godt hopp om att han komme att antaga kallelsen. Hans hjälp i verksamheten på detta viktiga fält är storligen åstundad och väl behöflig.

Tacoma-distriktet samanträdde till missionsmöte i Gethsemane-församlingens i Seattle kyrka den 28 april kl. 8 e. m. Följande program utfördes vid detta uppbyggliga och angenäma möte:

1. Tisdagen den 28 april kl. 8 e. m. Gudstjänst. Predikan af pastor Herman Lind. Text: Matt. 11: 28. Ämne: Huru skola vi bli förenade med Kristus. Predikan af stud. Oscar Liden. Text: Ef. 4: 15, 16. Ämne: Föreningen med Kristus nödvändig för tillväxten i nåden.

2. Onsdagen den 29 april kl. 2: 30 e. m. Dorkas-föreningens fest. Femton minuters tal af stud. O. R. Karlström. Ämne: Kvinnans betydelse för Guds rike. Fem minuters tal af stud. Liden. Ämne: Kvinnan i gamla testamentet. Vidare fem minuters tal af följande pastorer öfver följande respektiva ämnen: Levin: Kvinnan i nya testamentet. Young: Women in the Heathen World. Lind: Kvinnan i kristenheten. Anderson: Kvinnan i hemmet. Thoren: Kvinnan i församlingen. Frisk: Kvinnan i härligheten.

Kl. 8 e. m. Ungdomsfest. Tal af pastor C. E. Frisk. Text: 1 Joh. 2: 6. Ämne: Huru bör den med Kristus förenade ungdomen vandra i denna världen ? Tal af pastor H. A. W. Young på engelska. Ämne:

Union with Christ the Only Foundation of True Happiness for Young People.

3. Torsdagen den 30 april: a) kl. 9 f. m. Pastoralkonferens i pastorshuset. b) kl. 2: 30 e. m. Samtal, inledt af pastor J. A. Levin. Text: Joh 15: 1—9. Ämne: Beskaffenheten af förenigen mellan Kristus och de trogna. c) kl. 8 e. m. Högmässa och nattvardsgång. Skriftetal af pastor V. N. Thoren. Text: Joh. 6: 56. Ämne: Föreningen med Kristus stärkt och förökad genom den heliga nattvarden. Predikan af dr G. A. Anderson. Text: 2 Kor. 5: 21. Ämne: Föreningen med Kristus en borgen för vår rättfärdighet.

Hufvudämnet för detta möte blir sålunda: "Föreningen med Kristus". Måtte det också blifva hufvudämnet för allas våra hjärtan under hela vårt lif på jorden.

Prof. och fru Edgren utförde tillsammans med gör och orkester högtidlig sång och musik på ganska anslående och förtjänstfullt sätt. Det var ett särskildt nöje att få höra professorns populära påskkantat. I härdigt arbete utföres af sångare och musikanter i församlingen till hennes uppmuntran och gudstjänsternas och mötenas höjning i högtidlig stämning. — Följdet års ämbetsmän invaldes. Nästa missionsmöte hålles i La Conner den 16 juni.

Tacoma-distriktets Lutherförbund sammanträdde till möte i Seattle den 9 dennes i Gethsemane-församlingens kyrka. Mötet öppnades med gemensam sång; därefter följde bibelläsning och bön af pastor M. L. Larson. Därpå förklarade förbundets ordförande mötet öppet för förhandlingar och afgaf rapport, hvilken antogs, hvarefter man skred till uppläsandet och antagandet af konstitution för förbundet. Detta gjordt invaldes ämbetsmän.

På söndagen utfördes följande program

1. Sång, H. S. 177: 1—3, Församlingen.
2. Bibelläsning och bön, stud. O. R. Karlström.
3. Overture, prof Adolph Edgrens orkester.
4. Välkomsttal, past. Martin L. Larson.
5. Sång, manskören från Everett.
6. Deklamation, mr Arthur Visell från Tacoma.
7. Körsång, församlingskören fr. Tacoma.
8. Tal, pastor Herman Lind.
9. Körsång, församlingskören fr. Seattle.
10. Deklamation, festpoem, författadt för denna fest af mr E. A. Palenius, miss Emma Anderson.
11. Vokaltrio från "Skapelsen" af Haydn, prof. och mrs Adolph Edgren och mr Fogelstedt.
12. Deklamation, miss Angelika Anderson från La Conner.
13. Körsång, manskören Harmoni från Seattle.
14. Tal, past. C. E. Frisk
15. Pianoduett, mrs Edgren och miss Augusta Telander.
16. Körsång, körerna från Tacoma och Seattle tillsammans samt orkestern.
17. Välsignelsen.

COLUMBIA,

officiellt organ för Columbia-konferensen, utgifves den 1:sta i hvarje månad af Augustana Book Concern, Rock Island, Ill.

Redaktör: Pastor N. J. W. NELSON.
823 East 5th St. Moscow, Idaho

PRENUMERATIONSPRIS:
För helt år .....75 cents.
För helt år i förskott.....50 "
För helt år till Sverige.....65 "

OBSERVERA!

Datot å adresslappen utvisar, till hvilken tid tidningen är betald.

Då prenumeration insändes, framflyttas datot å adresslappen, hvilket utgör vårt kvitto.

Sker något misstag, så underrätta oss. Likaså om tidningen icke kommer regelbundet.

Tycker ni om tidningen, så tala om det för er granne och bed honom prenumerera.

Konferenskassörens adress:
Rev. S. D. Hawkins, Troy, Idaho.

Redovisning.

Från den 1 april till den 15 maj ha influtit följande medel, hvilka härmed tacksamt erkännas.

A. För konferensens mission.

1. Kollekter från synoden:

Nebraska-konferensen .....$	29.37
Kansas-konferensen	5.00
Illinois-konferensen	35.55
Minnesota-konferensen	137.20
New York-konferensen	32.34
Iowa-konferensen	61.10
Synodens missionsfält	1.80
$302.36	

2. Synodens anslag 1904 200.00

3. Extra fastlagskollekten:

Rochester, Wash. .....$	5.40
Powell Valley, Ore.....	4.75
Första, Tacoma	19.40
$29.55	

4. Missionspastors lön:
Rochester, Wash. 10.00

5. 50 cents-afgiften:

Augustana, Portland	4.00
Första, Tacoma	45.80
$49.80	

6. Diverse gåfvor:

Bear Creek missionsfält....	2.75
Flickförening, Powell Valley	1.65
Kvin. miss.-fören., " "	2.85
Eng. missionen, Everett och Seattle	25.00
C. A. Noid, Marshalltown, Ia.	5.00
Past. C. J. Damström.....	5.00
Kollekt, Kent, Wash.....	4.30
Kollekt, Green Lake	5.00
$51.55	

7. Respredikantkassan:
Pastor Martin L. Larson... 5.00

B. För konferensens kassa.

Sion, Moscow .....$	4.00
Cordelia, Lenville	1.00
Augustana, Portland	3.45
Coos Bay, Marshfield	4.00
Bethsaida, La Conner	4.00
Salem, Spokane	6.94
$23.39	

C. För synodala ändamål.

1. Hednamissionen:

Sion, Moscow .....$	7.15
Westdala, Troy	6.75
Första, Tacoma	9.80
$23.70	

2. Augustana College:
Westdala, Troy, koll. gr. dag 6.00

Totalsumma $701.35

Troy, Idaho, den 15 maj 1908.
S. D. Hawkins,
konf:s kassör.

* * *

Coeur d'Alene College. Synnerligen lyckad blef den fest, som lutherska församlingen i Spokane hade anordnat den 1 dennes.

Dess vackra kyrka var vid tillfället fylld till sista plats, och bland de närvarande märktes ett tjugotal personer från vår skola. Aftonen bjöd på en rik omväxling af tal, deklamation, sång och musik, och fingo alla numren ett i allo förstklassigt utförande.

Rektor J. Jesperson inledde programmet med bibelläsning och bön. Mot slutet af festen inbjöd han alla de närvarande till vår skolas afslutningshögtidligheter den 30 dennes, Decoration Day. Ett högstämdt och synnerligen intressant tal hölls af prof. Otto Peterson öfver ämnet "The Cradle of European Democracy". Det långa programmet upptog i öfrigt följande nummer: pianosolo af fröken Esther M. Peterson; deklamation, "Den döende krigaren", af prof. Alfred Johnson; solosång af fröken Hannah Anderson; deklamation af fröken Amalia Malmberg; duettsång af fröknarna Hammarlund och Weber; deklamation, "Sven Dufva", af prof. Joseph Alexis; solosång af prof. Johnson; pianoduett af fröknarna Nora Olson och Elvira Engström.

Efter all denna njutningsrika underhållning vidtog ett angenämt samkväm, hvarunder förfriskningar intogos.

Endast några få veckor återstå nu af skolåret, och då dessa rader nå *Columbias* läsare, har afslutningen redan hållits. Som allmänt är kändt, har konferensens läroverk under den gångna tiden haft en sällsport framgång. Af alla tecken att döma kommer äfven nästa arbetsår att blifva lika fruktbringande som det svunna. ERUT.

* * *

Mera om konferensens läroverk. Den 30 maj afslutas detta, som vi anse, väl lyckade skolår. För den dagen, som blir en skolans högtidsdag från början till slut, ha anordnats flera festligheter vid skolan. Kl. 10 f. m. utföres ett program på svenska, sång, musik, o. s. v. samt tal af närvarande pastorer. Kl. 2 e. m. hålles själfva "Commencement", då dr G. A. Anderson håller festtalet. På kvällen kl. 8 hålles stor konsert. Till dessa festligheter är allmänheten på det hjärtligaste inbjuden. Inträdet är fritt. På eftermiddagen upptages en frivillig kollekt. Extratåg på den elektriska banan lämnar Spokane kl. 9 f. m. för skolan och återvänder efter konsertens slut på kvällen.

Direktionens verkställande kommitté höll möte vid skolan den 14 maj. Därvid antogos ritningar för den nya byggnad, som direktionen bemyndigats uppföra. Den blir lik den förut uppförda med några smärre ändringar. Endast hälften af byggnaden kommer att inredas i år. Arbetet på densamma kommer att ofördröjligen påbörjas. Pastor Jesperson och hr John Erickson invaldes att mottaga anbud och leda byggnadsarbetet.

Nödiga förberedelser för kallandet af lärare för instundande skolår vidtogos likaledes.

Årets katalog är nu utkommen och kan erhållas genom att tillskrifva skolans president, pastor J. Jesperson, Coeur d'Alene, Idaho.

———o———

Till konferensens kvinnoföreningar.

Följande "upprop" till våra snälla kvinnoföreningar har nyligen utsändts. Som det sannolikt icke på så sätt kommer inför alla kvinnor i vår konferens, införes det här, på det sådana, som må vara sinnade att bidraga för den goda saken: vår mission, må därigenom beredas till-

fälle därtill. Låtom oss icke förtröttas att göra det goda! Så här lyder skrifvelsen:

Guds nåd och frid!

"Jag måste verka dens verk, som har sändt mig, medan det är dag; natten kommer, då ingen kan verka."

Columbia-konferensen har fått på sin lott ett mycket stort och synnerligen löftesrikt missionsfält att vårda. Det är missionens Herre, som själf bjuder sin församling att missionera. Och alla böra vi vara glada öfver tillfället och förmånen att få tjäna Herren i denna hans rikssak.

För att kunna bedrifva missionsarbetet med önskvärd kraft på vårt stora fält kräfves mycket medel, hvilket är nogsamt bekant för alla. För medels erhållande måste alla tillgängliga krafter anlitas.

Vid det möte, som af konferensens missionsstyrelse hölls omedelbart efter konferensens årsmöte, beslöt den att vända sig till våra duktiga kvinnoföreningar med en ödmjuk bön om, att dessa måtte åsidosätta för vår mission *inkomsten från tvenne möten* under året. Den tänkte sig, att om dessa möten särskildt pålystes och en liten ansträngning gjordes, skulle inkomsten från dem blifva ganska ansenlig.

Det är sagda beslut, som gifvit upphofvet till denna ringa vädjan till förmån för missionens trängande behof. Vi hoppas innerligen, att saken och planen må af alla omfattas med lifligt intresse.

När antydda insamlingsmöten skola hållas, får hvarje förening för sig bestämma. Förslagsvis må blott nämnas, att missionsstyrelsen tänkte sig, att det ena mötet kunde hållas någon gång vid midsommartiden och det andra i oktober eller november månad.

Gud skall rikligen välsigna allt, som af kärlek till honom göres för hans sak på jorden. Må vi alla af hjärtats hängifna tacksamhet till honom för hans stora kärlek till oss villigt och med gladt sinne göra det vi kunna.

"Hvad hon kunde, det gjorde hon."

Troy och Moscow, Idaho, den 12 maj 1908.

Å missionsstyrelsens vägnar,

Vördsammast

S. D. Hawkins, sekr.-kassör. *N. J. W. Nelson,* ordf.

—o—

Litteratur.

Redaktionen har haft nöjet mottaga följande arbeten:

"Amerikas siste svensk", tal hållet af fil. dr J. S. Carlson, 520 Delaware st. S. E., Minneapolis, Minn.

Detta är en broschyr på 16 stora oktavsidor och innehåller det tal, som författaren hållit på hundratals olika ställen här i landet. Äfven inom vår konferens hölls det på flera ställen vid författarens besök här för några år sedan.

Swedish Grammar and Reader, by J. S. Carlson, Ph. D., Professor of Scandinavian Languages and Literatures in the University of Minnesota. Minneapolis: The H. W. Wilson Company, 1907, är titeln på ett digert verk af den lärde professorn. Vanlig oktav, 277 sidor. Det är uppdeladt i tre afdelningar: 1. Grammatik; 2. Läsöfningar; 3. Ordlista. Som hvar och en förstår är

detta en svensk språklära på engelska språket.

Att båda dessa litterära alster äro ypperliga i sitt slag, behöfver icke sägas, ty författarens namn borgar därför. Han har städse varit en af de kraftigaste förkämparna för bibehållandet af svenskt språk och svensk kultur här i landet. — Böckernas pris uppgifves ej. De kunna båda beställas hos författaren under här ofvan uppgifven adress.

Ett viktigt spörsmål eller: Hur ställer du dig gent emot Guds församling? Duluth, Minn., 1908. C. Solomonsons förlag. Pris 10 cent.

I denna lilla traktat på 16 sidor har pastor Solomonson framställt åtskilliga beaktansvärda sanningar till deras begrundande, som ställa sig likgiltiga med hänsyn till medlemskapet i församlingen.

Vi skola införa denna goda traktat i tidningen, och läsaren återfinner början af densamma annorstädes i detta nummer.

Sedan ofvanstående skrefs ha vi fått kännedom om de två förstnämnda böckernas priser. De äro: Amerikas siste svensk 25 cents; Swedish Grammar $1.50.

———o———

Ett viktigt spörsmål

eller

Hur ställer du dig gent emot Guds församling?

C. Solomonson.

Per Johan och Carl August voro uppfödda i samma by. De voro så nära jämnåriga och voro därför både lekkamrater och skolkamrater. För prästen läste de samma år och bra redde sig båda två både med utanläsningen och grundfrågorna. Deras föräldrar voro af den gamla stammen, hederliga och gudfruktiga i hjärta och lefverne.

Barndomshemmet blef dock snart för litet och fädernejorden för trång för de båda ynglingarna. Det stora landet i väster började hägra för deras blickar. Därifrån kommo så underbara rykten. Det omtalades, huru fattiga drängar på några år därute förvärfvat sig icke blott gods och guld, utan äfven att somliga blifvit till och med riksdagsmän och landshöfdingar, professorer och kyrkoherdar. Hvarför skulle icke Per Johan och Carl August också kunna bryta sig en lysande bana i det "förlofvade landet?"

Efter många bekymmer och rådplägningar erhölls föräldrarnas samtycke, och dagen för afresan bestämdes. Väl kändes det lite svårt att säga farväl till alla kamraterna och vännerna, till alla kärvordna ställen, på hvilka man lekt och arbetat. Den sista söndagen i den gamla kyrkan var nog en minnesdag. Afskedet från det kära hemmet var dock svårast. Hade icke tanken på, att man snart skulle få komma tillbaka som välbärgad och ansedd karl, uppehållit modet, så vet ingen huru det gått för emigranterna.

Många hjärtliga förmaningar fingo också ynglingarna att akta sig för dåligt sällskap, för synd och otro af alla slag samt att, så vidt möjligt vore, hålla sig till Gud och hans ord. Detta lofvade de också uppriktigt att göra.

Resans mörka och ljusa sidor skola vi icke försöka skildra. I behörig tid gjorde Per Johan och Carl

August sitt inträde i den stora republiken. Det var nog ganska knagglig för dem båda två att börja med, men snart lärde de sig både språk och seder; sedan gick det bättre. Arbeta ville och kunde de och arbeta fingo de. Hälsan stod bi och det gick dem båda väl i händer. Ärliga och hederliga höllo de sig, men att ansluta sig till någon församling och "söka först efter Guds rike och hans rättfärdighet", det tänkte de inte vidare på.

Efter någon tid fick Per Johan anställning hos en byggmästare och började lära sig yrket. Carl August gaf sig till en handlare och blef bodbiträde och började lära sig väga smör och sälja calico. Så skildes deras vägar så småningom.

Per Johan fick höra, att längre västerut skulle det vara bättre utsikter för dem, som arbetade i hans yrke, och han beslöt att försöka sin lycka i den vilda västern. Carl August tyckte dock, att han hade det bra där han var och stannade kvar hos sin gamle principal.

Så gingo några år hastigt sin kos. De båda vännerna brefväxlade emellanåt, men träffades icke. Med tiden blef Per Johan en framstående kontraktör ute i västern och Carl August blef en burgen affärsman i sin stad. Under tiden hade de gift sig med hvar sin nordiska tärna. Ofta hade det varit på tal att hälsa på hvarandra, men arbetet och affärerna kräfde så mycken tid och uppmärksamhet, att det syntes nästan omöjligt att slita sig ifrån hemmet utan då det gällde någon affärsresa.

Så kom slutligen den dag, då en särskildt storartad högtid skulle firas i Per Johans hem. Hans äldsta dotter skulle träda i brudstol. Nu halp inga ursäkter. Barndomsvännen måste låta affärerna sköta sig själfva några dagar och taga hela familjen med sig för att hälsa på hos vännen i västern. Att återseendets glädje var djup och innerlig, behöfver väl icke nämnas. Själfva barnen kände sig genast som gamla bekanta. Så gjorde också fruarna, fastän de voro från skilda landskap i det gamla landet.

Mycket hade de gamla vännerna att samspråka om, många gemensamma minnen från forna dagar och många olika erfarenhetsrön, som gjorts under senare år. Det blef ganska sent innan man tänkte på att gå till hvila.

Innan man skildes åt för natten, kallade Per Johan in alla familjemedlemmarna i förmaket och tog fram psalmböcker och den gamla bibeln han fått af kyrkoherden på konfirmationsdagen. Den visade tydliga spår af att den varit flitigt begagnad. Så sjöng man en psalm, läste och bad. Man hade en sådan där stilla andaktsstund, som är så högt aktad i alla kristna hem.

Carl August sade ingenting, men det syntes litet främmade för honom, och hans barn syntes ej riktigt förstå, hvad det betydde eller hur de skulle skicka sig vid ett sådant tillfälle.

När aftonbönen var slut, gingo barnen till hvila, men de gamla blefvo sittandes för att ännu en stund språka om ett och annat. Låtom oss också sitta ned i ett hörn och lyssna till hvad de hafva att säga hvarandra. Forts.

På hemväg.

Jag hade sett honom åtskilliga gånger, där han satt i sin rullstol och flyttade sig fram i den långa korridoren inom sjukhemmet.

Så en dag gaf jag mig i samtal med honom och fick veta, att en svårartad nervsjukdom gjort honom oförmögen att gå. Hans ena hand var också delvis bortvärkt, och en lamhet besvärade för öfrigt hela hans kropp.

Det var 20 år sedan han blef sjuk. Tjugo år af plågor och lidande; det betyder någonting det! Ack, hvilken gåfva är icke hälsan! Må vi prisa Gud för den!

I sex år hade han nu haft en fristad och ett hem inom anstalten, och han, som var fattig och ej hade egna medel att godtgöra med på det synnerligt dyra sjukhuset, var så glad och tacksam mot Gud och människor för att han fått det så bra.

Vid jultiden blef han ännu mera sjuk; han måste då intaga sängen, och en dag, när jag besökte honom, låg han nedbäddad.

Han hade blifvit så glad, när han kände, att han måste krypa till sängs. Nu får jag gå hem, hade hans tanke varit. Nu blir det slut på mitt långa lidande! Nu får jag gå att skåda Jesus, "min vän så god".

Han var dock något bättre, när jag stod där vid hans säng, och då hade han en tanke på, att det möjligen kunde dröja ännu, innan hans timglas runnit ned. Hans åstundan var dock att få flytta — flytta hem till det land, där det icke mer skall vara värk och plåga.

Bed för honom, denna din okände broder!

* * *

I nästa säng låg en mycket gammal man. Han hade varit sjöman och seglat på världshafven i 38 år. Nu voro hans ben odugliga att bära honom. Han låg där mätt på dagar och år. Jag gjorde honom uppmärksam på, att han nu var på seglats — den sista — och huru viktigt det var att hafva en god kapten, en skicklig styrman och en säker lots.

Ni vet ju af egen erfarenhet, hur godt allt detta är, sade jag. Ett godt fartyg är det bästa, tillade den gamle sjömannen. Ja visst, så är det! Vi hafva också en så god och säker frälsningsark; det är vår Herre Jesus Kristus; han kan hjälpa oss säkert öfver till den andra stranden.

Han gaf mig rätt i hvad jag sade, men var i öfrigt mycket tystlåten. Det var som hade han ej känt igen det nya hemlandets språk. Kanske var han helt främmande för landet på andra sidan lifvets haf. Det är många, många, som gå evigheten till mötes utan hopp, som icke förankrat på den fasta frälsningsklippan. Gud hjälpe dem!

Medan jag samtalade med den gamle sjömannen, hade den andre sjuke blifvit påmind om en gammal sång och sporde, om jag ej kände till den. Jo, jag hade sjungit den ofta i min ungdomsdag, och nu repeterade jag blott:

Vårt skepp det är förbundets ark,
och Kristus är dess namn.
Vårt segel fylls af nådens vind,
till salighet det går.
Vi landa snart vid hemmets strand,
där Lammets bröllop står.

Budbäraren. ANT. H.

Ett Alaskabesök.

Skulle man för nöjes skull företaga en resa, så vore en Alaskaresa väl värd att taga med i valet, och ingen skulle ångra på valet, om turen företogos under sommarmånaderna. Mången Europaresande har sagt, att en Alaskafärd erbjuder större rikedom på storslaget omväxlande natursceneri än en resa bland de för underbart natursceneri mest beryktade europeiska länderna har att bjuda på.

Gäller det en resa till Nome direkt från Puget Sound, så företages den icke förrän i början af juni månad, då isen lossnat i Beriska hafvet, så att fartygen kunna med god utsikt att komma till målet taga sig fram bland här och där flytande isberg. Men ofvannämnda Alaskabesök gällde Douglas City, där Augustana-synoden har upprättat en missionsstation. Det innebär en resa på en 900 mil med båt på det Stilla hafvets vatten och insides, som man säger, och hvad det vill säga att färdas utsides, det kan man på trenne ställen få känna, sin stackars varelse till mycket kval och "sjuka", fast det för undertecknad aflopp utan sådant, utom några minuter vid frukostbordet en morgon; men jag antar, att det var endast en svag förkänsla af hvad jag såg och hörde sjösjukan vara. Vårt präktiga fartyg, Jefferson, byggt i vår stad delvis af svenska skeppsbyggare, lydde under kapten Nords ordres. Natt och dag dref det framåt öfver vida och djupa vatten, genom krokiga och rätt trånga så väl som farliga pass, utmed öar, somliga stora som en del stater, andra mindre och en del endast liknande en stor klippa med några träd på. På sidan mot fastlandet stodo klippor och små öar samt af storm och vågor ständigt härjade uddar liksom förposter till terra firma. Ju längre norr man kommer desto högre och brantare bergen och kullarna och desto djupare snön på höjderna. Skogen är tjock, men träden blifva mindre och kvistigare. Vattnet är somligstädes blåsvart och ser så kallt ut, medan det på andra platser ter sig ljusgrönt och behagligt. Sammaledes skifta bergen mellan en djup svart färg och den naturliga grönskans varierande gröna färg. Oupphörligt hafva vi färdats ända till dess vi hunnit igenom kanadensiskt område och lägga till vid Ketchikan, en rätt betydande stad för så nytt ett land som Alaska, fast den nu var i döende tillstånd, men hoppandes på bättre tid, när de rika malmfälten däromkring i vår och sommar komme att bearbetas. De många indianhyddorna och "totem"-pålar, vi sågo på ömse sidor om oss, där vi foro fram genom sydöstra Alaska, vittnade om att vi kommit in på det område, där naturbarnen lefva och dö. Här och där utpekades platser, där infödingarna dragit i härnad mot hvarandra och blodiga fejder utkämpats.

Obekymrade om det, som jäktar de civiliserade folken, lefva indianerna ett jämförelsevist lugnt, kanske nästan lättjefullt lif, fantiserande sig in bland naturföreteelser och föremål, bakom hvilka andar och den store Anden äro dolda och dock uppenbara. Legenden och traditionen förvaras uti teckenspråk och symbo-

ler. Men förbi hedendomens mörker färdas de upplysta "blekansiktena", och dock huru mången af dem är icke fången uti lika stor, ja, ännu större villfarelse och försänkt uti ett mörker sjufaldt djupare än det, uti hvilket hedningen är stadd. Detta uppenbaras tydligt, då man drager sitt sinne från natursceneriet och det yttre och ägnar sig åt samtal, hvarigenom den fördolda människan skärskådas. Man finner dem, som försvara de synder, som äro släktets ruin, skam och nesa, såsom liderlighet, dryckenskap, spel (gambling) och äktenskapsupplösning m. m., hvilket följer i guldströmmens strömdrag. Ja, man kan t. o. m. få höra, att människan har icke ens, såsom indianerna älska att tro, en lycklig jaktmark att vänta sig efter detta lifvet, utan att hennes existens är slut med den timliga existensen och mycket annat sådant. Med sådana åsikter i sinnet och ett hjärta, som alltid vill den orätta vägen, måste ju lefvernet rimma sig. Säkert är att t. o. m. hedningen öfverträffas vida af många civilisationens barn uti hedniskt och lastfullt lefverne. För att nu vara ett salt mot sådan förruttnelse är det som Augustana-synoden och till förvarande af vårt lutherska folk i Douglas City, Alaska, upprättat en mission bland vårt rätt mångtaliga folk därstädes.

Pastor J. A. Levin, vår nitiske medarbetare i vår konferens nu, har upprest en minnesstod, ett Guds hus, såsom vittnesbörd om svensk lutherskt tro, lefvande och verksam, erbjudande den arbetande och betungade en plats, där han genom nådemedlen kan finna ro till sin själ. Ett godt och hedersamt arbete har pastor Levin utfört uti lutherskt kristligt sinne och stil.

Den skandinaviska och svenskfinska befolkningen i synnerhet och alla andra i allmänhet af stadens inbyggare med kyrkligt sinne uppskattade högt den verksamhet, synoden genom sina hemmissionärer där bedrifvit, och att synoden tänkte på de dyrköpta landsmännen däruppe och ville tillförse dem, icke blott genom ett tillfälligt besök, utan genom att sända dem en pastor att bo och verka ibland dem. En kvinnoförening håller på med sina regelbundna möten äfven nu, sedan de blifvit utan pastor. Föreningen består af frimodiga och raskt handlande kvinnor, hvilket ådagalades genom den lyckade "social" de föranstaltade om och så förtjänstfullt utförde på ganska kort tid. Söndagsskolan bibehålles ock, men den och verksamheten för öfrigt kräfver en pastor att ägna sig däråt. Vi hade gudstjänster både på svenska och engelska språket, men det visade sig, att förmiddagsgudstjänster röna ytterst liten uppmuntran. Dessa senare höllos på engelska språket för att erbjuda tillfälle åt engelsktalande, som önskade vara med därom, alldenstund icke mer än en protestantisk pastor var kvar i den med en fyra andra protestatiska kyrkor försedda staden, och jag trodde, att de talade sanning, hvilka sade mig att de riktigt hungrade efter att få höra Guds ord förkunnas igen. Kvällgudstjänsterna, som höllos på svenska språket, voro väl besökta.

Men så bröt kriget (strejken) ut,

just dagen efter min ankomst, och en del måste sätta sig i karantän mot alla möten, där de kunde påträffa "non-union" män, att de icke måtte hafva någonting gemensamt med dem, icke ens vid en gudstjänst, och detta bidrog till att somliga, som under vanliga förhållanden ursäktat sitt uteblifvande för arbetes och trötthets skull, icke nu under tjänstledigheten kunde komma med. En af våra svenskar, som icke infunnit sig vid någon enda gudstjänst under mitt besök och som sade sig hafva upphört med att bevista kyrkan, sade: Vi hafva byggt en fin kyrka. Rätt så, sade jag, men säg mig, hvad gagn har ni af kyrka eller präst, om ni icke begagnar eder af dem? Det länder eder icke till någon heder att bygga kyrka, om hon skall stå tom och obrukad, eller att hafva präst, om ni inte går ut att höra honom, när ni bjudes och tillfälle gifves. De finnas dock äfven i Alaska, som verkligen hungra och törsta efter Guds evangelium, och ännu flera, hvilka böra och kunna lifvas däraf. Må Gud kröna verket, att den, som kommer att upptaga det, må röna mycken framgång Herrens namn till pris, samhället till gagn och själar till frälsning.

Det bjöds på regn och töcken, det klaraste solskensväder, snö och pustar af de ängslande taku-vindarna (d. v. s. japanesiska eller kinesiska afgrundsvindar) och nordanstorm under de få dagar jag tillbragte i Douglas City. Fick ock en afton betrakta det allra härligaste norrsken i växlande konturer och briljans. Vore du här i juni månad, skulle du få nöjet af att se midnattssolens land i Amerika, sade man mig. Ja, Alaska är en skattkammare och ett underskönt land, men ock i vissa stycken vidrigt och ogästvänligt; ett land som tjusar, men ock bedårar; ett land som gör rik, men ock ytterst fattig på sann rikedom; ett land, hvars snö- och iskrönta berg trona högst bland Förenta staternas berg, men som ock äger de djupaste djup.

C. E. Frisk.

Ende gossen.

Lena i torpet hade haft många pröfningar att utstå. Icke allenast hade hon måst dragas med fattigdom och umbäranden, utan döden hade tid efter annan skördat hennes fyra döttrar och så till sist maken.

Nu stod hon ensam med enda barnet, sonen Johan, och på honom slösades all hennes moderliga kärlek. Johan var en snäll gosse och tillsammans sköttе de torpet och lefde lyckliga.

Så blef Johan tjugo år, och som han och Stina i Engden alltid hållit af hvarandra, hade det nu kommit till en djupare art. Hvad fattigdom ville säga, visste Johan, och därför grubblade han nu på huru han i hast skulle kunna förbättra sin ställning, innan han kallade Stina sin hustru. Därvid kom tanken på Amerika. Modern var otröstlig. Johan försäkrade att blott två, högst tre år skulle han vara borta och sedan skulle allt blifva godt.

Johan reste, och de enda ord modern vid afskedet förmådde yttra, voro: "Min ende gosse". Dessa ord

följde Johan och ljödo ofta i hans inre.

Åtta år hafva förflutit och vi finna Johan i ett utaf västerns guldgräfvareläger, icke som en stadgad ung man, utan som en afsigkommen rumlare. Motgångar och besvärligheter hade de första åren varit hans följeslagare. Så kom dåligt sällskap, som fört honom in på afvägar, och nu föllo vanligtvis hans förtjänster på spelbord och krogdiskar.

En afton efter att hafva förlorat sisat insatsen kastar han sig på en stol utmed väggen, drager ned hatten öfver ögonen och faller liksom i en halfslummer. Då ljuder det i hans öron: "Min ende gosse". Förskräckt far han upp, ser sig omkring, står så ett ögonblick och rusar sedan ut. Följande dag sågs han ifrigt sysselsatt med att bearbeta en grusbank, som en gammal guldgräfvare öfverlåtit åt honom. Han hade beslutat att ännu en gång försöka sin lycka och godtgöra hvad han brutit. Men äfven nu såg det mörkt ut, och efter en tids ihärdigt arbete står han åter färdig att uppgifva hoppet. Då blänker något i sanden. Han böjer sig ned och undersöker, och till sin glädje finner han det vara en guldklimp. Med feberaktig brådska söker han efter mera och upptäcker ett helt litet bo med guldklimpar och en mängd rik guldsand.

Han plockar, samlar och vaskar. Snart finnes intet mera. Han ser på sin guldpåse och säger: "Ja, jag har nog, lofvad vare Gud, nu eller aldrig." Tårar strömma utför hans kinder, han faller ned på sina knän och tackar Gud. Så ser han sig omkring, tager sin guldpåse och skyndar att uppsöka den gamle guldgräfvaren. För honom berättar han om sitt rika fynd, talar ock om sitt beslut och vill dela med sig af fyndet. Men den gamle säger: "Behåll det du, min gosse, om du fullföljer ditt uppsåt kan du göra bättre bruk af det än jag."

Och Johan smög sig ut af lägret.

* * *

Mor Lena har åldrats mycket på de sista åren. Den sista sorgen har tryckt henne mera än alla de andra tillsammans. Så länge som Johan skref hem och äfven skickade litet penningar, var det icke så svårt, men nu har hon icke hört något från honom på många år och det har varit förkrossande.

Stina flyttade till Lena för flera år sedan. De båda kvinnorna funno liksom en tröst i hvarandras sorg, och tillsammans hafva de nu skött torpet. Lena har varit mycket skral en lång tid.

Det är en varm julikväll. Lena känner sig litet bättre och vill ut. Stina har placerat en gammal länstol på gården. I denna sätter sig Lena, väl ombäddad. Solen har just gått ned bakom björkdungen och nattens skuggor bredas öfver nejden. Hon ser sig omkring; allt är i blom, åker och äng, och där är potatislandet, som Johan brukade pyssla så mycket om. Hvar är han nu? Hur har han det, hur kunde han så glömma sin gamla moder? Hon brister i gråt. Då lägger Stina sakta sin hand på den gamla och säger: "Mor, där kommer någon på renen". Den gamla ser upp och innan kort äro tre personer slutna i hvarandras armar.

Gamla Lena har kryat till sig och har utsikt att lefva ännu många år. Hon har äfven fått en bättre och bekvämare länstol. Torpet, alltid i godt skick, har numera fått prägeln af välmåga. Den gamle guldgräfvaren har fått sig tillsända fotografier af trenne numera lyckliga människor. Dessa har han omsorgsfullt gömt i sin af en "gunnysäck" bestående "trunk".

Men det bästa af allt: en förlorad son hade blifvit återfunnen. I himmelen varder glädje för Guds änglar öfver en syndare, som sig bättrar.

En bergsbo.

—o—

Upp till helig strid.

Kristen, tro ej målet hinnes
utan allvar, kamp och strid.
Aldrig lifvets krona vinnes
genom hvila blott och frid.
Vill du därom endast drömma,
ur ditt eget hjärtas gömma
skall den ovän träda fram,
som dig komma skall på skam.

Vill hans rätta namn du veta,
namnet på din falske vän?
Gamle Adam månd' han heta,
död, men se, han lefver än.
Korsskygg, lättjefull och maklig,
men i list outrannsaklig,
frid han bjuder, men till slut
Andens lif han släcker ut.

Dock, ej ensam han dig möter,
världen är hans bundsförvant.
Satan hemligt spelet sköter
från en bortgömd afgrundsbrant.
Hvart du dig i världen vänder,
fiender mot dig han sänder,
än med öppet trug och hot,
än med snaror för din fot.

Tron han söker hos dig rubba,
hoppets tillförsikt slå ned,
dig från rätta vägen tubba
in på syndens olycksled,
kärleken i hjärtat släcka,
onda tankar hos dig väcka.
All din frid han röfva vill
och din salighet därtill.

Därför, själ, du måste strida
för din krona natt och dag,
alltid rustad, sent och tida,
om ock stundom matt och svag.
Vaka, bed med helig ifver
till den Gud, som seger gifver,
och gå fram i Jesu spår,
tills du segerpalmen får.

G. M. H.

—o—

Vanan att tala osanning.

Somliga synas ha en särskild oförmåga att säga rena sanningen. De afse måhända icke att ljuga eller tala osant, men de äro till ytterlighet tanklösa — tanklösa då de höra, tanklösa, då det gäller att återgifva hvad som blifvit sagdt. Sådana, lindrigt sagdt, vårdslösa människor åstadkomma lika mycket ondt som de, hvilka afsiktligt befrämja tvedräkt genom uppsåtlig lögnaktighet. Det finnes ingen värre ofridsstiftare än den som aldrig håller munnen, men heller aldrig rätt återgifver en annans ord.

Detta vanställande af andras ord är en synd af större betydenhet än mången tror. Människans plikter mot Gud och mot sina medmänniskor kräfver, att hon går varsamt och nyktert tillväga i allt. Ty hvarför har hon annars fått hjärna och sundt förnuft? De som finna ett djäfvulskt nöje i att befordra tvedräkt, som uppsåtligt stympa andras ord och förvränga deras mening — mot dessa ha folk i allmänhet in-

tagit en afgjord ståndpunkt. Men de som vanställa en annans ord emedan de anse det vara en mera underordnad plikt att med flit och omsorg tala sanning — mot dessa borde man intaga en lika afgjord ståndpunkt.

Följderna af ett sådant tanklöst vanställande af en annans ord äro bedröfliga och öfverallt uppenbara. Dess verkan på den som vanställer leder därhän, att han befästes i sin vana att alltid och allestädes föra ett tanklöst och öfverdrifvet talesätt, så väl då han talar i eget namn, som då andras ord återgifvas, tills slutligen det för honom blir en moralisk omöjlighet att tala sanning. Intet kan mera bidraga till brytandet af de ömmaste förbindelser, till oenighet i brödrakretsen och till allt möjligt ondt. Det är ett förskräckligt missbruk, som fordrar hvarje rättänkande människas förkastelsedom, som skulle gifvas icke endast i ord närhelst tillfälle gifves, utan framför allt genom föredöme. Det säges att de gamle perserna lärde ungdomen 3 ting: att rida, att spänna bågen och att *tala sanning*. Om man i skolor och kyrkor lade litet mera vikt på den senare punkten, så skulle det ej skada.

—o—

Blif mig när.

När allt jordiskt har försvunnit
och jag arm och hjälplös är
och min lifstid har utrunnit,
kom, o Jesus, blif mig när!

Blif mig när i all min lefnad,
för mig på den rätta stig,
att i dig jag har min trefnad
och i döden slutelig.

EN BERGSBO.

Konfirmationspsalm.

Mel.: Sv. ps. 239.

O, du vår Fader, som vill göra
med oss ett evigt fridsförbund,
nu mina böner värdes höra
och hjälpa mig i denna stund,
att rätt mitt hjärta för dig är,
som känner allt min själs begär!

Förlåt hvad jag mot dig har brutit
i tankar, gärningar och ord!
Den gode herden äfven gjutit
sitt blod för lammen i hans hjord.
Till dig jag beder ångerfull:
förlåt min synd för Kristi skull!

Du känner världens alla faror
och vet, att jag är ganska svag.
Slit sönder frestelsernas snaror,
sänd dina änglar natt och dag
att skydda mig från syndafall
och fiendernas skara all!

När otrons röst till hjärtat ropar,
att ingen Gud i himlen är,
när mörker sig kring själen hopar,
kom då i nåd, o Fader kär,
och öfver mig din Ande gjut,
att icke tron må slockna ut!

—o—

Genom att åtaga sig att bära det, som Gud icke vill att hon skall bära, försvagar människan sig själf, när det gäller att bära det, som Gud vill, att hon skall bära. Vi hafva icke rätt att ålägga oss inbillade plikter. När vi intet få veta, då lägger Gud på oss att ingenting veta och att vara nöjda med att ingenting veta. Filosof är den, som lefver i tankar på tingen, — en kristen är den, som lefver i tingens verklighet.

För biljetter till eller från Sverige ✠ Stadstomter ✠ Brandförsäkring ✠ Acre-lotter vid Dalton och Hayden Lake

skrif till eller besök

A. P. CROONQUIST & Co.

125 Sherman St. - - Coeur d'Alene, Idaho.

MOLINE PIANON OCH ORGLAR

äro till alla delar mera omsorgsfull t byggda än alla andra och hafva således en mera klar och fyllig ton samt vara längre. De säljas nu billigt. Kataloger och prislista erhållas gratis genom att tillskrifva J. PETERSON CO., Moline. Ill.

GOEUR D'ALENE COLLEGE COEUR D'ALENE, IDAHO

Kommen till Columbia konferensens läroverk. Grundlig och tidsenlig undervisning meddelas af skickliga lärare i alla ämnen som tillhöra följande fullständiga afdelningar:

ACADEMIC DEPARTMENT - BUSINESS COLLEGE - CONSERVATORY OF MUSIC

För vidare upplysningar tillskrif läroverkets president

J. JESPERSON, Cour d'Alene Idaho

TROY ANNONSER.

William Smith,

Groceries and Dry Coods.

Mitt mål är städse att göra mig förtjänt af mitt eget folks förtroende Vidare kommer jag att arbeta för vårt svenska samhälles framgång. Ju mer Ni understödjer mig desto mera förmår jag å min sida. För varor af bästa kvalitet och lägsta priser kom ihåg

THE TROY.

Wm. Smith. Troy, Idaho

Olson & Johnson

Möbel- & Järnhandel

Stort och välsorteradt lager.
Priserna de billigaste.

TROY IDAHO

Svenskt apotek

Doktorsrecept expedieras prompt och omsorgsfullt.

Färger, Oljor, Böcker, Skrifdon m. m., allt som tillhör en välordnad apotekarrörelse, alltid på lager.

Alla slags **Kodaks** och Kodak tillbehör.

C. V. JOHNSON

Troy, Idaho

A. P. DETHLOFS

Svensk Skräddare.

Hattar och Herrekiperingsartiklar

Gör mig ett besök!

TROY — — IDAHO

Call on

GEORGE SAAD

For

GUARANTEED HARNESSES.

TROY, IDAHO.

Marble and Granite Works. Moscow, Idaho.

Dealer in Monuments and Head Stones at the lowest price possible for first class work and material. I sell Monuments from $10 and up to suit customers. Large stock to select from. Geo. H. Moody, Prop.

Buy your
Drugs and Stationery of

L. A. TORSEN

Moscow, Idaho.

Moscow Commission Co.

Dealers in Hay, Grain, Flour, Feed, Wood, Coal, Genesee Flour, Poultry Supplies. Manufacturers of M. & M. Chick Feed

Phones: City 348, Rural 376.

Latah County Absrtact and Title Guarantee Company.

Only Bonded Abstract Co. in Latah County

S. R. H. McGowan Sec'y, Moscow, Idaho

NILS PETERSON

PLUMBING AND HEATING

Fourth and Jackson sts. Moscow, Idaho

D. H. Holman, Dentist.

Something new in Artificial Teeth.
I have invented an appliance to attach to all artificial teeth to keep berry seeds and all foreign bodies from getting under the plate and hurting the mouth, and holds plates much tighter. Teeth extracted without pain by use of local anesthetics. No hypodermic needle. Only best materials used.

Office in White Block, Moscow, Idaho.

Det bästa ä alltid det billigaste, och det är hvad ni får hos

Geo. Creighton,

parti- och minuthandlare med

Tyger, Kläder och Skor

SVENSKA TALAS.

Moscow, Idaho.

Hagan & Cushing

Första klassens

Kötthandel

BUTIK Å MAIN STREET

Högsta kontanta pris betalas för biff, fläsk, fårkött och fjäderfä.

Potlatch Lumber Co.

COAL

W. H. Conner, Mgr.

Empire Hardware Co.

General Hardware, Paints, Oil, etc.

We want your trade.

Moscow *Idaho*

Moscow Livery Barn

Ferguson & Canham, Props.

Hacks and Rigs for all occasions at reasonable prices. Special attention given to transient trade. Horses stabled and fed. Phone 611

Fourth and Jackson sts., Moscow, Idaho.

Third Street Meat Market

Price & Kitley, Props.

Fresh and Cured Meats always on hand

Moscow, Idaho.

Prenumerera på Columbia. Blott 50c för helt år. Moscow, Idaho

All korrespondens angående tidningen adresseras till redaktören.

Why is the Greater Boston

the fastest growing store in the state? — There must be a reason and there is. — It's the prices, the Fair and Square treatment to all alike, and carrying as we do by far the greatest and best stock. But we have only begun to grow; it's going to take an entire block yet. Watch and wait.

Williamson.

Both Phones

Dr. Joseph Aspray

Physician and Surgeon

Office in Skatteboe Block Moscow, Idaho

T. B. McBryde, Dentist

Office over State Bank, Moscow, Idaho

H. P. EGGAN,

Skandinavisk Fotograf.

Porträtter insättas i ram.
Rikhaltigt förlag af taflor.

3:dje gatan. - Moscow, Idaho.

Spotswood & Veatch

Real Estate and Insurance

Moscow, Idaho

G. WEBER

Maker and dealer in Harness, Saddles, Ropes, Horse Blankets, Whips, Tents and Awnings. Gall Cure and Stock Food.

Moscow, Idaho,

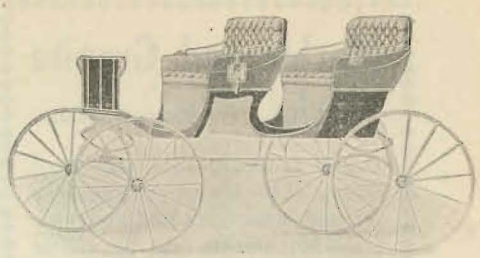

All styles of Vehicles and Farm Implements.

Butterfield-Elder Implement Co., Ltd.

Wm. Hunter

Farm and City Property for sale

Moscow, Idaho

GRICE & SON

Furniture, Carpets and Linoleum

Opp. Hotel Moscow Moscow, Idaho

C. F. Watkins

for up-to-date Dentistry. Crown and Bridge work a specialty All work Guaranteed.

Moscow *Idaho*

CHILDERS BROS.

Fresh and Home-made

CANDIES, ICE CREAM & SOFT DRINKS

MOSCOW, IDAHO.

E. E. Ostroot, Real Estate.

Improved Farms in the Famous Palouse Country. Timber Claims located. B. C. Timber and Alberta Wheat land for sale cheap.

Moscow, Idaho.

COLUMBIA

Vol. IX. June 1 1908 No. 6.

Published monthly by the Augustana Book Concern, Rock Island, Ill. Terms, 50 cents a year. N. J. W. Nelson, Editor.

Entered at the post office of Rock Island, Ill., as second class matter.